

Bakalářská práce analyzuje dva Maimonidovy přístupy k otázce po původu světa, které se objevují v jeho nejznámějším filosofickém díle *Průvodce napjatých*. Maimonides uvádí argumenty jak pro teorii věčnosti světa, tak pro *creatio ex nihilo*, aniž by zaujal jednoznačné stanovisko. Cílem práce je zodpovědět otázku, jakou teorii o původu světa Maimonides sám zastává a proč ve svém díle ponechává v platnosti jak tezi o stvoření světa, tak tezi o jeho věčnosti. Ukazuje se, že oba postoje, přestože nejsou evidentní a jsou nedokazatelné, mohou vést ke korektním závěrům v oblasti víry a filozofie. Případnou odpověď na otázku, jakou teorii o původu světa Maimonides vlastně zastává, pak může být i teze, že Maimonides dává obě pozice, protože pro něj nepředstavují žádný vnitřní rozpor.